Tiondegivande eller ej

Spara som PDF

Fråga:

Hej Lennart,
Jag funderar kring det här med tiondegivande. Läste din analys om boken "Heaven is so real" att tiondet tillhör det gamla förbundet. Anser du att man som kristen ska ge tionde? Skickar med en länk från bibelfrågan där bla svaret är att tiondet tillhör också det nyaförbundet: http://web.telia.com/~u38010778/tionde.htm Känns svårt att be över det här för min inkomst är osäker i januari och jag har gett tionde hittills. Är ej med i någon församling utan har gett till välgörande ändamål, evangelisation, nödhjälp etc. Men nu känns det som att jag behöver mina pengar, har endast gett en mindre summa denna månaden ej fullt tionde. Har aldrig haft problem med att ge bort pengar tii nödhjälp men när jag var med i församling tidigare kunde jag tycka att tiondet kändes som tvång. Nu när min inkomst är lite osäker framöver så känns det nästan ändå lite som ett tvång det här med tionde vill ge det jag kan och jag vet att allt ändå tillhör Herren. Vill tacka dig för din hemsida som jag tycker verkligen fyller sin funktion! Hälsningar Maria

Svar:

Hej Maria! Det här med tiondegivande känns som om det skulle kräva ett längre bibelstudium, men jag skall i alla fall dela med mig av de tankar som jag själv har kring detta just nu. Kort svar skulle kunna låta så här: du skall inte ge tionde, du skall ge allt! Varför jag säger så skall jag förklara.

Jag anser att frågan om tiondegivande nog trots allt har att göra med om vi talar om det Gamla eller Nya förbundet. I det gamla gällde vissa regler och lagar, och till dessa hörde vissa välsignelser. Det Nya förbundet handlar inte om att följa lagar och regler utan att tro på Guds nåd genom Jesus Kristi försoningsverk på korset. Tar vi emot denna nåd genom omvändelse är vi *förklarade* rättfärdiga trots att orättfärdigheten fortsätter att leva vidare i vår kropp, och till detta får vi dessutom löftet om ett evigt liv i salighet. Men till det Nya förbundet hör också vår fulla överlåtelse till Jesus och att vi är villiga att korsfästas med honom. Det innebär att vi är villiga att lämna vårt liv i hans händer och låta honom bli Herre

och Gud i vårt ställe. Men Gamla förbundets välsignelser gäller inte med automatik i det Nya. Vi får istället den Helige Ande som en borgen/handpenning för det arv vi skall få EFTER denna tidsålder.

> Rom 6:6: ”Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus, för att syndens kropp skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden.”
>
> Gal 2:20: ”nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig.”
>
> Ef 1:14: ”Anden är en handpenning på vårt arv, att hans eget folk skall förlossas, för att hans härlighet skall prisas.”

Kan då en död människa äga något? Nej, så klart inte. När jag blir en kristen korsfästs mitt gamla liv och jag överlåter allt till Jesus, och detta bör vara vår grundläggande hållning till allt det som vi därefter endast förvaltar. Allt är ju då hans, så varför skall jag då ge tionde av hans till honom? Jesus bestämmer istället vad som skall göras med allt detta som jag nu förvaltar år honom. Jesus tog straffet för min synd för att ge mig evigt liv, därför är jag villig att ge honom allt och låta mitt ego dö för att han skall få vara min Herre och Gud.

Vad innebär då detta i praktiken? Jo, att jag spenderar pengar så som jag upplever att Jesus leder mig till. Upplever jag att han vill att jag skall ge tionde till min församling så gör jag det. Skall jag ge mer eller mindre så gör jag det. Jesus förfogar ju egentligen över allt.

Observera nu, att om jag ger med avsikten att bli välsignad av Gud, så har jag börjat köpslå med Gud med mina gärningar. Men i Nya förbundet är allt beroende av Guds nåd. Blandar vi in att vi skall göra det eller det, så är vi tillbaka i den lagiskhet som inte kan frälsa en människa. Paulus säger att om vi börjar vara noga med en del av lagen, då måste vi leva i allt enligt lagen eftersom vi då trillar ur nåden. Galaterna hade t.ex. börjat tro att man var tvungen att omskära sig för att vara med på vägen. Det samma gäller om vi tror att tiondegivandet är nödvändigt för att vinna Guds välbehag.

> Gal 5:3: ”Jag försäkrar er än en gång: var och en som låter omskära sig är skyldig att hålla hela lagen.”

Att vi har dött bort från lagen och vårt gamla liv, och att och vi då ger **hela** vårt liv till Jesus med allt vad det innehåller, är den viktigaste grunden till varför jag tror tiondegivandet är överspelat i och med det Nya förbundet. Då uppstår vi med

Jesus i ett pånyttfött liv där vi är förvaltare av allt vad vi har tillgång till. Talet om tiondegivandet kan invagga oss i en felaktig bild av vår relation till Jesus. Det riskerar att låsa in oss i en lagisk syn på det kristna livet. Då tänker man, att har jag bara fullgjort mina plikter enligt regelboken, så kan jag göra vad jag vill med resten. Men det är alltså fel synsätt. Allt tillhör Jesus! Men visst måste vi helgas till att bli allt mer sådana att vi verkligen överlåter allt till Jesus. Och det tar sin tid.

Sedan finns det några mer praktiska problem med tiondegivandet som jag vill peka på. Dessa är inte direkt Bibliska utan i stället förnuftsmässiga. Kanske detta kan hjälpa oss till att förstå lite mer av Nya förbundets ordning.

Vi kan föreställa oss en ensamstående kvinna med två barn som är med i en församling som praktiserar tiondegivande. Hon tjänar 12.000 kr brutto i månaden och skall ge 1200 kr till sin församling per månad + eventuella s.k. ”kärleksoffer” som pastorn vill ha in då och då. Detta gör ett ganska stort ingrepp i hennes svaga ekonomi. Visst kan hon leva i tro på att Gud kommer att välsigna resten, men om den tron inte finns, så blir hennes kristna liv lagiskt. Vi kan jämföra med en miljardär som tjänar 100 miljoner kr i månaden. Om han ger 10 miljoner så har han 90 miljoner kvar att leva på per månad. Skall han då sitta där med gott samvete om han enbart ger tionde? Nej, här tror jag att Jesus skulle be honom att ge bort kanske 99% av sin månadslön istället för 10%. Så här är en tiondegivandets princip inte i linje med Jesu sinnelag, anser jag. Vi är inte kallade till att leva ett liv i missär om vi inte har tro för det. Vi är inte heller kallade till privat lyxliv (vad än framgångsteologin säger), vi är kallade till ett utgivande liv och till att gå korsets väg.

En annan sak är att församlingsverksamhet idag fungerar väldigt annorlunda jämfört med hur verksamheten i och kring Guds tempel fungerade på GT:s tid. Då var ju prästerskapet och templets verksamhet beroende av folkets gåvor, och då gällde tiondegivandet. Dagens församlingar lever till en viss del på statsbidrag och kanske kommunala bidrag. Församlingar bedriver också mycket verksamhet som studiecirklar och får då bidrag till det. Många anställda har lönebidrag. En del inkomster kommer från direkta skatteavdrag, osv. Så hur skall vi då bedöma vad tionde är i dessa sammanhang? En hel del av församlingarnas pengar kommer ju redan från våra skatteutgifter. Tar vi istället en husförsamling som exempel, som samlas i ett privat hem, och som enbart har ideellt arbetande förkunnare, varför skulle man då ge tionde dit? ”Barmhärtighet vill jag se och inte offer” säger Bibeln. Många gånger tror jag faktiskt vi hellre borde skicka pengar till nödlidande eller liknande än att ge tionde till församlingarna (och nu blev inte Ulf Ekman mfl glada om de läser detta).

Till sist, apostlarna sa tydligt vilka bud som gäller för de hednakristna.

> Apg 21:25: ”Men när det gäller hedningar som har kommit till tro, har vi skrivit och gett dem besked om vårt beslut: De skall avhålla sig från kött som offrats till avgudar, från blod, kött från kvävda djur och otukt."

Här står ju inget om tiondegivandet. Läs även apostlagärningarna 15 om bakgrunden till detta beslut.

Skall jag då summera detta, tycker jag att du skall ge på ett sätt där du känner frihet och glädje. Skulle det innebära att du ger mer än vad som är förståndigt i världens ögon, har du troligen en tro som låter dig gå på vattnet. Då kan du också ge utifrån en sådan tro. Så ge alltså inte efter vad andra tycker och tänker utan utifrån vad du upplever som rätt för varje tillfälle. Då lever du följsamt efter Nya förbundets ordning och inte efter en stel princip. Och har du överlämnat rodret till Jesus så är det ju han som ansvarar för din vilja att ge. Han ansvarar för både viljan och gärningen.

> Fil 2:13: ”Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.”

Läs gärna 5 Moseboken 14:22-29 och överraskas av hur tiondet skulle användas!

/Lennart